

UREDNIŠTVO
Kočljiva vprašanja
ODGOVARJA

Vprašanje: Bral sem, da je v SFRJ 17.500 direktorjev, ki nimajo niti osnovnošolske izobrazbe. Je to mogoče?

Odgovor: Vprašujete nekaj, kar je splošno znano. Podatek, ki ga navajate, nas pravzaprav lahko navdaja s ponosom, saj priča, da smo Jugoslovani nadpoprečno inteligentni, saj nam niti za vodilna mesta ni potrebna kakšna posebna izobrazba, razen tega pa kaže tudi našo širino: če nekdo nima formalne izobrazbe, ima pa ostale kvalifikacije, so mu vse poti k uspehu odprte.

(P.S.: Motiv o direktorjih brez šol je že tako izrabljen, da vprašanja le iz obzirnosti nismo vrgli v koš, kar bi druga uredništva nedvomno storila. Kadar se o neki stvari preveč piše in govori, postane to obupno dolgočasno, tako da smo srečni, če se nas več ne utruja z njo. Tudi tako se rešujejo problemi!)

Vprašanje: Iz člankov, objavljenih v Problemih, sem izbral nekaj citatov, s katerimi pisci zaključujejo svoja razmišljanja:

"... Kaj pa se zgodi z umetnostjo, ko se ji ni treba več utemeljevati na ta način? Kaj se v tem trenutku zgodi z znanostjo o umetnosti? Ali sta ti dve vprašanji v našem času sploh možni in smiselni? Ta vprašanja morajo ostati odprta." (Pirjevec, Uvod v vprašanje o znanstvenem raziskovanju umetnosti, 69/70)

"... Ali ni naše vztrajanje na tekstualnosti v skrajni konsekvenci samo gola reprodukcija književnega besedila, ki jo vendar opravi na impliciten način vsakršno branje, ali ni to v temelju nepotrebno oziroma jalovo početje? - Navedeno vprašanje mora ostati odprto." (Inkret, Krst pri Savici, 69/70)

"... Pri tem se seveda zastavlja vprašanje, ali je pojem igre le simbol umetnosti ali pa je obratno umetnost le ena od podob igre, vendar pa to vprašanje sega že prek razsežnosti našega spraševanja po resnici literature in na tem mestu nanj ne moremo odgovoriti." (Medved, Ideološki princip resnice v literarni teoriji kot znanosti, 77)

"... Vendar pa sega takšna izjava o igri prek našega raziskovanja temeljnih struktur Tršarjeve slikane plastike in nanjo v okviru te študije ne moremo odgovoriti." (Medved, Esej o "slikani plastiki" Dušana Tršarja, 78)

"... Vprašanja, kakšna so pričakovanja in perspektive, pa si pričujoče razmišljanje ne more zastaviti. Lahko samo pusti odprt vprašaj." (Olaj, Dimenzije moderne informacije, 89/90)

"... Vprašanje, kaj bo postavila na čistino, ki jo refleksija krči pred njo, pa moramo seveda pustiti odprto." (Inkret, Paradoksalna eksistenca Marjana Ržančca, 93).

Gre v zgoraj citiranih primerih za dogovorjeno "igro", ali za izrazno in domišljijско revščino?

Odgovor: To vprašanje naj ostane odprto!

96

